

[Aksel Larsen.]

med 8 milliarder kr., når der med andre ord arbejdes og produceres som ingensinde før her i landet, så måtte Danmark være et velstående land med orden i valutaen og stadig bedre kår for befolkningen, herunder lavere skatter, hvis der blot var blevet ført en nogenlunde rigtig og fornuftig politik. Men det er dette, der ikke har været tilfældet, og det er fem års katastrofalt fejlagtige politik fra regeringens og rigsdagsflertallets side, der har bragt landet til valutabankerottens rand, fem års fejlagtige politik, der har gjort de rige rigere og de fattige fattigere, der har gjort Danmark til en økonomisk og politisk vasal, ja, en slave af Amerikas Forenede Stater, har belastet folket med oprustningens byrder og udsat landet for krigsfare.

Lad os blot nævne Englandsaftalen. Englandsaftalen, som er indgået som et led i hele Marshallpolitikken, forpligter Danmark til at sælge $\frac{3}{4}$ af sit eksportsmør til England for 5 kr. 17 øre pr. kg, medens de lande, der får lov at købe den resterende fjerdedel, betaler ca. 3 kr. mere pr. kg. Tilsvarende er det med vor øvrige landbrugseksport, først og fremmest bacon og æg. Englandsaftalen fastsætter imidlertid ikke Englands leveringsbetingelser udover visse begrænsede forpligtelser til kullevarer, som England formodentlig ikke engang kan overholde, og Englandsaftalen giver slet ikke England forpligtelser med hensyn til priserne for engelske varer til Danmark. England har benyttet denne aftale, som kommunisterne advarede imod, før den blev sluttet, og som kommunisterne har stemt mod godkendelse af, til bestandig at skruer priserne for sine varer til Danmark i vejret, men har nægtet enhver forhøjelse af prisen på vort smør, flæsk og æg. Det koster Danmark mindst 300—400 mill. kr. i valutatab om året. En ophævelse af denne Englandsaftale, hvis forudsætninger England har brudt ved sine prisforhøjelser efter valutanedskæringen, og en påbegyndelse af samhandelen med England på ligeberettigelses- og gensidighedsbasis vil bringe størsteparten af Danmarks årlige valutaunderskud ud af verden.

Så kommer imidlertid hertil selve Marshallplanen med alle de forpligtelser, den pålægger landet, både kendte og hemmelige. Jeg skal blot nævne frilistediktatet fra Marshallorganisationen i Paris parret med aftalerne fra toldkonferencen i Anney. De er, som vi kommunister har hævdet her i salen, i udpræget grad i Danmarks disfavør; og dette blev endog anerkendt i det

ærede medlem hr. H. C. Hansens sidste ministertale. En frigørelse fra disse dikta-ter vil betyde en øjeblikkelig og meget mærkbar bedring af Danmarks handelsbalance.

En væsentlig del af underskuddet på valutabalancen skyldes oprustningen og indkøbene af krigsmateriel i udlandet, fortrinsvis i hård valuta. Under påskud af, at Danmarks forsvar må genopbygges, op-rustes landet som led i en militæralliance, domineret af en fremmed stormagt og i henhold til denne fremmede magts diktat. Op imod et par hundrede millioner kroner i fremmed valuta anvendes allerede nu årlig til indkøb af jetjagere og amerikansk krigsmateriel, som ikke er egnet til at tjene danske forsvarsformål, men beregnet på at gøre Danmarks militære styrker til en del af en atlantisk angrebshær, en filial af en stormagts-hær. Hvis man standser denne oprustningsgalskab, hvis man sparer de kolossale valutabeløb og indskrænker sig til virkelig at genopbygge et demokratisk og nationalt forsvar for Danmark i overensstemmelse med vore erfaringer under den sidste krig og hvilende på folkets medvirken, så vil ikke blot militærundergifterne komme ned fra de nuværende astronomiske højder og skatterne kunne nedsættes, men så vil resten af valutaunderskuddet forsvinde.

Hertil kommer imidlertid, at efter amerikansk diktat og som en af Marshallplanens værste følger har Danmark indskrænket sin samhandel med Østeuropa til et minimum og har koncentreret sin udenrigs-handel på det økonomisk ustabile Vest-europa og Amerika, som ikke alene bestandig skruer priserne i vejret, men oven i købet ikke kan eller ikke vil levere de råstoffer og halvfabrikata, Danmark har brug for. Til eksempel må jeg have lov at om-tale, hvad der er sagt af en minister her i tinget, at Danmark ikke mere kan købe hvidblik — ja, vedkommende minister påstod, at Danmark overhovedet ikke kunne købe hvidblik noget sted; men jeg tror ikke, jeg tager fejl, når jeg siger, at man omhyggeligt har kigget mod vest og ikke spurgt andre steder; man har undladt at spørge i øst om hvidblik. Følgen er, at vi ikke kan fabrikere konserverdåser her-hjemme; men vestmagterne, som ikke ville levere os hvidblik, kan mærkeligt nok levere os færdige konserverdåser, dette dog i så ringe grad, at de nu må forbeholdes eksportkonserver. På tilsvarende måde forholder det sig med bomuldsgarn. Det er også efterhånden blevet vanskeligt at